

[Erenbjerg]

Disse faktiske forhold viser bedre end mange ord, at det foreliggende beslutningsforslag fra SF ikke løser de nuværende problemer for dansk skibsbygningsindustri. Selv lokkende tilbud fra udenlandske værfter har altså ikke kunnet friste danske redere til at give skibe i ordre.

Dansk skibsbygning skal som erhverv overleve den nuværende krise, men man må gå utraditionelle veje. Der skal ske en strukturerændring af dansk skibsbygning, og et initiativ hertil fra de danske værfter vil blive hilst velkommen. Danske værfter må i de kommende år satse mere på utraditionelle produktioner: vejbroer, elementbyggeri, alternative energikilder, ja, fantasien må have frit spillerum, og spørgsmålet om, hvorvidt man burde etablere et forskningscenter for stålets muligheder, melder sig med større og større aktualitet.

Regeringen har vist sin vilje til at hjælpe værfterne over krisen gennem utraditionelle initiativer. Nakskov by og omegn er regeringen særdeles taknemlig for den indsats, man har gjort for at redde byens vigtigste arbejdsplads for massefyringer, ligesom andre værfter i landet har nydt godt af regeringens bevågenhed i en kritisk situation. Et væsentligt bidrag til at redde værfterne gennem krisen ville det være, hvis staten vil kontrahere de statsskibe, færger m. v., som alligevel skal bygges i de kommende år.

Vi ser med glæde initiativer med det sigte at hjælpe værfterne over krisen, men det foreliggende beslutningsforslag redder intet.

Glistrup (FP):

Efter at også Emil Koch har rejst sig, vil jeg slutte mig til koret af de foregående og fremhæve over for forslagsstillerne, at den internationale arbejdsdeling faktisk er noget, som er ganske og aldeles fundamentalt vigtigt. Det er særdeles betydningsfuldt for alle 4 milliarder mennesker, der bor på jorden, at vi ikke rundt omkring ved statssubsidieordninger, nationale støtteregele og lignende ting begynder at undergrave mulighederne for, at varerne bliver fremstillet dér, hvor man gør det dygtigst og bedst. Det kan man måske tillade sig at fravige i meget store lande, der kan være selvforsynende på mange områder, måske også i vældig rige lande, oliesheikdommer og noget lignende. Måske kan man

blive nødt til det, hvis sultkatastrofer el. lign. er ved totalt at ødelægge et land. Men man kan ikke for et land, der befinder sig i Danmarks situation, hævde, at det kan være rigtigt at gå ind på en national støtteordning som den, der her foreslås. Det er noget, som kun vil medvirke til at gøre os alle sammen fattigere, hvis man gennemfører det.

Det er pinligt, at et parti spytter på de første 6 bogstaver i sit eget navn ved at fremsætte et forslag, som i den grad er asocialt som det foreliggende forslag.

Nu kan man selvfølgelig sige, at man tror, at jeg bare vil stå og fedte for skatte- og afgiftsministeren ved at erklære mig absolut enig med ham på alle mulige områder, men det var mig faktisk umuligt i den tale, som ministeren holdt her i dag, at finde én eneste sætning, én eneste vending, som man ikke fra fremskridtpartiets side fuldt ud kan bakke op og fuldt ud kan støtte.

Men det, som ministeren for skatter og afgifter ikke talte om, var jo skatteaspektet i det foreliggende forslag. Når man altså nu endelig fra SFs side vil være så asocial og så ufolkelig, at man vil til at lave disse subsidieordninger, så gør man det – og det tror jeg da nok også at de mennesker, der nu er blevet udrenset fra SF, vil være enige med mig i – på den for en subsidieordning dårligst mulige måde. Man bestemmer sig nemlig for at belaste vort indkomstskattesystem med endnu nogle krøller, endnu nogle bebyrdelser, som vil give anledning til forskellige fuptransaktioner af den ene eller den anden art, som vil give anledning til, at det bliver sværere at praktisere, at finde frem til, hvad det nu er for nogle grupper af skibsredere, disse regler her skal gælde for.

Man kan diskutere, og måske endda ikke være så særlig stærkt uenige, mellem socialistisk folkeparti og fremskridtpartiet, om det var nogen heldig hånd, den socialdemokratiske finansminister havde i 1957, da han indførte forskudsafskrivningssystemet for skibe, og da han indførte den særlige lov om investeringsfondsordninger. Men skal man gå til kamp imod disse ordninger, så skal det ikke være ved at indlægge nogle systemfremmede, asociale, fattiggørende begrænsninger i lovregerne om forskudsafskrivninger, om investeringsfondsordninger. Skal man have de ting afskaffet, så skal de afskaffes totalt, og